

Megjelenik hetenként kétszer
csütörtökön és vasárnapFőszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-térVárosi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLET

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Előfizetési ár:

Negyed évre . . . 2.—

Fél évre . . . 4.—

Egész évre . K 8.—

Egyes szám ára 8 fill.

Egy óra . . . 70

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Boldog új évet!

Ez a cím illik a mai számban főleg egy társadalmi lapban a vezető cikk élére. Olyan jókívánság, de imaszerű fohász is ez. Mi is így vesszük, mert tudjuk, hogy az ember önmagának, embertársának egész valóságában azt nem adhatja, hogy az jó a Isten kezében van. Az ő kezében vagyunk bánatban és örömben, életben és halálban egyaránt. Boldog új évet kívánunk Istentől lapunk minden olvasójának, katolikus társadalmunknak és egész édes hazánknak! De ezzel a kívánsággal egybeforrva kívánjuk mindazt, ami az igazi földi boldogság elnyerésének lényeges feltétele: hogy az ember Isten gyermekének tudván magát Isten sz. akaratának és bölcs rendelkezéseinek örömmel vesse magát alá; hogy az emberi társadalmat nem az ösztönök és szenvedélyek hajtóereje, hanem a szeretet és igazságosság isteni törvényei irányítsák, s hogy az egész magyar hazában Kárpátoktól Adriáig visszahangozzék az ószövetségi József ünneplés nyilatkozata, kit Isten Mózes után népe vezérévé rendelt: „Én és az én házam Urunkhoz, Istenünkhöz ragaszkodunk s csak Neki akarunk szolgálni!”

A boldogság nincs olyan messze tőlünk, ahogy mi gyakran gondoljuk. Nem, — a leg- és legtöbbször mi

magunk hessegetjük, riasztjuk el követelő és kiabáló vágyaink, szenvedélyeink és telhetetlenségünk lármájával e szelid, bájos, csendszerető paradicsom-madarat. A boldogság nem a vágyak és szenvedélyek fék nélküli kielégítésében található, hisz ezek többnyire csaholó, folyton éhes ebek, amelyek saját gazdájukat harapják, sebzik, marcangolják, néha annyira, hogy anyagi és erkölcsi sebeiben elvérzik. Evezredek tapasztalata bizonyítja, hogy a földi külsőségek, anyagi szerencse, fényes állás, elpuhult élet, aranyakkal telt vaszekrények magukban véve az embert igazán és állandóan boldoggá nem tehetik. Hányan voltak már ily körülmények között nagyon, de nagyon boldogtalanok és ismét, hányan voltak és vannak, akik az összes elősorolt csillogó földi javak nélkül is boldogoknak, igazán boldogoknak érezték magukat. Az emberi szív tényleg, — nem mesebeli, hanem meseszerű örvény: ha a föld összes javait beléje szóránánk, egy ideig játszana velük, azután megrázkódná, elnyelné őket és ismét üres lenne.

Az igazi boldogság alapja: az emberi élet rendeltetésének és céljának megértése és megbecsülése. Ha megértjük és megbecsüljük azt, hogy nem okatlan, sőt nem is finomult állatok, hanem lelkes emberek vagyunk, akik itten egy még szebb, még jobb, igazibb és

nemesebb életre előkészülünk. Ha megértjük az imádság, munka és szenvedés célját, értékét és nemesítő hatását, — akkor az élet tengere reánk nézve az lesz, ami a víztenger a halra nézve: *éltető elemünk*, amelyben igen könnyen elhelyezkedünk és amelyben igen jól érezzük, s mint lelkes lények, boldogoknak érezzük magunkat. És ez a boldogság, — az embernek Istenbe s földi helyzetébe való, teljesen helyes bekapcsolódása, — azután munkás, fáradhatatlan, alkotó és boldogságot kiárasztó hatalom. Megbirkózik az a legnagyobb nehézségekkel, sértetlenül átfut ezer veszélyen, zugolódás nélkül viseli el a betegségeket és szenvedéseket, mint a lelki élet kohóit, amelyekből megtisztulva, megacélosodva kerül ki. „Nekem Krisztussal szenvedni nyereség!” mondta sz. Pál apostol.

S ez a diadalmas, boldogító világnézet nem feledkezik meg a társadalom igazi szükségleteiről és a haza nagy feladatairól és érdekeiről sem. Jelszava: az igazi boldogság alapjára helyezkedve mindenféle részvétellel, szeretettel és igazsággal emberhez méltó, rendeltetésének megfelelő megaláztatást, jólétet, műveltséget, művészetet, boldogságot előmozdítani és terjeszteni, — a hitelenséget, aljasságot, gasságot, élvezetvágyat, szivtelenséget, telhetetlenséget mindenhol irtani és pusztítani!

TÁRCA

Hit.

Izzó sivatagnak uttalan világát
Görnyedt lomha testtel, meggyötörve járja
Hívó mozlímoknak hosszú karavánja.

Tulnan messze-messze, hova szem el nem lát,
Ott lebeg ég s föld közt profétájuk sirja,
Ahogy a koránnak lapjain megírva.

Karcsu minarétek merednek az égre,
Dicsérve az igaz nagyhatalmu Istent,
Ki a csillagok közt első csillag ott fent.

Ő a cél. Az örök üdvök üdvössége,
Oázis az élet üres pusztaságán.
Fény, amely világít éjék-éjszakáján.

Hazulról, ha százan-ezren indulnak
Mekkáig érnek alig egynéhányan,
Százan-ezren vesznek pusztaságban.

Görnyed-lomha teste annyi-annyi soknak
Meggyötörve roskadt tüzelő homokra, —
Rá se néz a többi: csak a csillagokra!

A gyémántok földjén.

Irta: Monostori Béla.

A vonat megérkezett az állomásra. Az utasok kiszálltak és Délafrika legszebb és leghiresebb városában, a gyémántok földjén épült Kimberleyben voltak. Egy bikanyaku angol szórakozottságában nekiment az állomás-főnöknek, aki azért őt — lévén ökelme spanyol származású — hazája nyelvén keményen lehordta.

Az utasok autón kocsin, villamoson és gyalogszerrel igyekeztek a városba.

Szalontay Árpád, egy magyar származású főúr kocsija is ott gördült a sárga keramit kockákon.

— Ni, ez itt egy szabadkőműves páholy — mondta a leánya; kit erre az utra magával hozott.

— Ugy van leányom — felelte Szalontay — látom, egészen járatos vagy már az angol nyelvben.

A transváli kocsis dobbantott a lábával a bakon és az arabs paripák nem is rohantak, hanem repültek a könnyű Jucker-kocsival és hamarosan célhoz is értek, mint ezt már következtetni is lehet ilyen fék nélküli gyorsaságokból.

A gyémántváros ezalatt a kalmár féltékenységgel tárta fel bárányait az idegenek

előtt, hol csillogott a sokszínű gyémánt, melynek fényében fürdött az élet számtalan külső jelensége és a keskeny pultok közt az ékszerekért rajongók tülekedtek késő napszállatig. A kereskedő boldogan kínálta ragyogó portékáit és zárás után még boldogabban olvasta meg aznapi bevételét. A nyereséget külön fiókba félretette s csak a tőkét helyezte a szokott helyére, melyhez nem volt szabad nyulni.

A gyémántok utrakeltek szülőföldjükről és beköborolták az egész világot. Adták-vették őket az emberek, mint a rabzolgákat. Hol örülten szerelmes férfiak adták ki értük váltóra felvett pénzüket, hol a férj kedveskedett vele feleségének. A gyémánt amolyan közvetítő lett, melynek — úgy látszott — hogy sok köze van az emberek boldogságához és nem játszik méltóságon aluli szerepet az életben. Sok embernek az élete egészen a gyémántjától függött, mint valami talizmántól és vele együtt pusztult el, mint akinek hűségét esküdtött. De a gyémántnak megvan az a különös sajátossága, hogy a magasabb régiókból szedi áldozatait, mintha ezzel is önző büszkeségét magyarázná. Hány milliárdossal és gazdag emberrel szállt már a hullámsírba az ő gyémántja... Hány nevezetes gyémánt tűnt el nyomtalanul az örök vizek néma honába... Mint a világnak muló

Ez marad a jelszava az „Új Élet”-nek is ez új esztendőben. Ehhez a munkához kérjük az újévben is a t. munkatársaink és előfizetőink erkölcsi és anyagi közreműködését!

Csukovits János.

A béke felé.

Napilapjaink csupa jó háborus hírekkel lepnek meg minket napról-napra úgy, hogy a teljes győzelem és győzelmes béke reménye mindinkább élénkebb színekkel alakul ki az olvasók lelkében. A jóságos Isten kegyességéből van is okunk igazán szívből örvendeni és a végső teljes győzelmünkben és a közeli tartós békében erősen reménykedni. Az eddigi világháborus fejlemények ez őszinte örömmel és rendíthetetlenül erős reményünket csakugyan igazolják.

Bármennyire erőlködtek és erőlködnek is nagyszámú ellehségeink, mégsem tudtak rajtunk erőt venni, sőt ellenkezőleg ők úgy szólnak most már tehetetlenek velünk szemben. A központi hatalmak háborus helyzete hasonlíthatatlanul előnyösebb a büszke és hangos entente-hatalmak helyzeténél, mert nagyhangon hirdetett akcióikkal rendszerint elkéstek különösen az utóbbi időkben és pedig nemcsak katonai, hanem politikai és diplomáciai téren is. Tény, hogy a büszke entente, egynehány sikeresebb akcióit leszámítva, mindenütt csak balsikereket tudott és tud felmutatni úgy, hogy az entente inferiorista a központi hatalmasságokkal szemben az egész világ előtt szembetűnővé lett.

Oroszország, melynek óriási erejére az angolok és franciák leginkább számítottak, most már nem tud komolyabb offenzívába kezdeni. Ha itt-ott próbálkozik is erőteljesebb előretörésekkel hatalmasan kiépített frontunkat áttörni, az mégsem sikerül neki mert a mieink mindannyiszor véresen visszaverik...

A hiszgető olaszokra is sokat számítottak az ententebéliek. De hiába. Ezeknek pláne minden támadása véresen omlik össze bevetetlen erődvonalunktan oroszláncok harcoló vitézeink előtt úgy, hogy még egy centimétert sem nyertek egy félév alatt...

dicsősége, úgy szűnt meg ezeknek az elvesztett drágaköveknek is a hirneve...

Talán egy-egy nemzet érzett gyászt miattuk és azután elfeledték...

Egy újabb drágakő, mint új csillag tündökölt újból és aranykoronába illesztette az ötvös.

A gyémántok földjén, hol a gyémántok születnek a patakok medréből és a bányák mélyéből, az emberek is egészen másak, mint ott, ahol a föld csak gabonát ad. Itt gyémánton veszik a kenyeret.

A hatalmas furógépek éjjel-nappal zakatolnak és a drótkötélpályákon jönnek-mennek a gyémántot tartalmazó földdel megtöltött nehéz vaskosarak. Nyüzsgő, fekete ember-tömegek szorgoskodnak a gépek körül. Ezer és ezer néger munkás lapátolja a földet a gyémánttelepen. A mosóműhelyekben hegyekké nő a gyémánttartalmú föld s mindezt rövid idő alatt feldolgozzák a gépóriások. Százféle szita forog itt, melyen át a gyémánt kiválik az idegen anyagok közül. Apró kavicsokkal kis asztalokra gurul az igazi gyémánt, mely alakjánál fogva nyomban feltűnik a munkás éber szeme előtt és most már gondos őrizet alá kerül, mert vagyont, kincset jelent. Sárga, szürke, barna és fekete gyémánt terem itt, mely még csiszolatlan, bágyadtfényű, mint az átlátszó kő.

A nap sugára meleg és fénye vakító, a gyémánté hideg és szép, színes, mint a szivárvány... Mint a napfény, a gyémántfény is játszik, mint a mosoly az ajkakon. De el tud ő is borulni, mint a nap az égen és elveszti fényét, ha nem viselik gondját.

A gyémánt minden. Nyújt szerelmet, pénzt,

A szerbekre is hiába számítottak. Szerbiának vége van. Elérte megérdemelt sorsát: a végpusztulását. Most már a vitéz bulgárok is bejelentették a szerbiai hadjárat befejezését.

A franciák utolsó sikertelen offenzívájuk óta annyira kimerülteknek látszanak, hogy már nem tudnak érdemleges hadműveletekbe kezdeni...

A büszke Anglia is ide-oda kapkod és már reszketve felheli világhatalmát, mert nemsokára Egyiptomra kerül a sor.

Hogy az entente tényleg nagy zavarban van, következik abból is, hogy Asquith angol miniszterelnök már legsúlyosabb időkről beszél, Mac Kenna kincstári kancellár pedig az egyik gyűlésen így nyilatkozott: „Harcolnunk kell a végétetekig és lövészet kell vennünk az utolsó fillérünkért is, ha győzni akarunk.”

Figyelembe kell venni azt is, hogy az entente erőszakoskodása Görögországgal szemben hiábavaló volt, mert Görögország az önértés és érélyes Konstantin királyával az élén inkább hajlandó a győzelmes központi hatalmak mellé sorakozni. Továbbá az entente-hatalmak összetartása és barátságja nem sokat érő, míg ellenben a fegyverbarátság, melyben a központi hatalmak egymással élnek, nemcsak meg nem lazult, hanem erősebb mint valaha úgy, hogy az entente gonosz szándékai, melyek a központi hatalmak megsemmisítésére irányultak, ugyszólván teljesen szégyent vallottak. Ugy hisszük, hogyha az entente csak kissé komolyabban gondolkodnék, már meggyőződhetett volna arról, hogy legyőzhetetlenek vagyunk...

Szóval kitünően állunk minden harcvaion. A jóságos Isten megáldotta fegyvereinket. E gigászi világmérvőzésben vitéz magyar katonáink, akik világdicsőséget szereztek a magyar névnek, sok-sok esetben igen fontos szerepet játszottak...

Ily dicső és kitünő háborus helyzetünk mellett bizton remélhetjük a győzelmes békét, amelynek szelid galambja talán már közelebb van hozzánk mintsem sejtjenők. Továbbra is Istenben bízva és hazafias szent kötelességeinket becsületesen teljesítve, biztosan haladunk a boldogító béke felé.

Nagelreiter Alajos dr.

vagyont, boldogságot és csak becsülést, tiszteletét kíván. És mégis mi lesz legtöbbször a sorsa? Árvaságra jut, mint a világtalan koldus hú kutyája, ha gazdája elköltözik.

A gyémántok földjén nem zöldel fű, nem nyílik virág. Fák árnyában nincs zöld pázsit; csak pusztá föld, mely alatt gyémántok alusznak mélyen, ahova nem hatol el sem a napsugár, sem az emberek szava...

Holdas aranyesték szőnek édes árnyakat a gyémántmezőkre, hol a világ hiú fénye kél a földből és míg az ocean messze háborog és a vihar bömböl, itt testvérként találkozik két hideg fény...

Az egyik hideg fény az a kis kő, melyet úgy szeretnek, életet világítanak meg vele és ha már elvesz a fénye, mint könnyet hagyják vissza, mely nem sós és nem meleg, csak hideg, mint a halál keze... És ez az utolsó könny ködös homályba merül. Nem fénylik, nem ragyog többé...

Legendák, történetek, mesék keletkeztek a gyémántról. Az ókor, a középkor, az újkor visszhangozza őt, ki meghódította az egész világot...

Ragyogj te csodálatos drágakő, kit megöntözt az emberek vére mezőiden.

És ti, holdas esték, ott Kimberley fölött, ragyogjátok be halavány sugaraitok összes aranyával a gyémántok földjét, hol sok ember jár. Hirdessétek a csodát, hogy ott gyémánt terem, az élet legszebb kőve, melyből sugár tör elő színeket játszva, mint a sokszínű virág — és szeretni fogják az emberek ezt a gyönyörű, tiszta fényt, mint az imádott nőt, kinek szerelme szebb csak csupán a gyémánt tüzénél...

A gránátok beszélnek.

Aranyhajú lánykám
Játszadózott vélem
Ifjonta koromban,
Amikor még apró
Kis vasaló voltam.

En meg mczsár valék
Nekem is egy kis lány
Volt kedves pajtásom,
Főzőcskét játszottunk
Baba-uzsonnákon.

Csengetyű voltam én
Pajkos fiúcskának
Fehér báránkján,
Csengve-bongva szóltam
A rétek pázsitján.

Gyertyatartó valék
Éjjeli asztalán
Öreg anyóknak
És néma tanuja
Szent imádságának.

Csillogók maradtunk
Artatlan játékok
Fényes sárgarézből,
Csak kis gazdánk nőtt ki
A gyermekcipőkből.

Sugaras évei
A szép gyermekornak
Valjon hova tűntek?
Mégjakult a fénye
Puha aranyfürtnek.

Már régen elnémult
Öreg anyóknak
Imádságos ajka,
Süppedő sirhantját
Selymes fű takarja.

De mi tovább éltünk
Messze tűnő évek
Emlékei gyanánt,
Kegyelmet melege
Sugárzott mireánk.

Jaj! de sötét átok,
Pusztító fergeteg
Zúdult a világra,
A haragú Isten
Sújtott le reája.

És mi is elhagytuk
Békés nyugalmunknak
Csendes pihenőjét,
Az emlékek porát
Rólunk letörölték.

Zengő harci kürtnek
Riadó szavára
Szelid természetünk
Tombozó erővé
Változott át bennünk.

Sikoltva repülünk
Tüzes esőt ontva
Csillagtalan éjbe:
Bennünk az igazság
Kiált fel az égre!

Virágzó vidékek
Válnak temetővé
A merre mi járunk,
Zokogás és átok
Jajdul miutánunk.

E véres viharban
Im betöltjük mi is
Végső hivatásunk:
Taljánnak, muszkának
Néma sirt mi ásunk!

Van Isten az égen!
A drága magyar faj
Nem vérzik hiába!
Derüljön égi fény
A Magyar Hazára!

RÁBEL LÁSZLÓNÉ

Világháború.

HÖFER JELENTÉSE:

Hivatalos. Budapest, dec. 30.

Orosz hadszíntér:

Keletgaliciában a harcok terjedelme és hevesége növekedőben van. Az ellenség tegnap nemcsak a besszarábiai harvonalon, hanem a Stripa alsó és középső folyásától keletre levő állásaink ellen is intézett támadást. Előnyomulása többnyire már útegeink tüzeiben megghiusult. Ahol nem így történt, ott az orosz rohamoszlopok gyalogsági- és gépfegyvertüzünkben omlottak össze. Az ellenség annak a helynek legészakiabb részén, ahol tegnap támadott, a Burkanovi hídfő előtt 900 halottat és súlyos sebesültet hagyott hátra. Itt 3 zászlós 870 főnyi légénység adta meg magát. Keletgaliciában a tegnap beszállított foglyok összes száma meghaladja az 1200-at.

Az Ikva és a Putilowka mellett helyenkint tüzéségi harcokra került a sor.

A Kormin pataknál és a Styr mellett osztrák, magyar és német csapatok az oroszok több előretörését visszaverték.

Olasz hadszíntér:

A tirolai harcvonalon az ellenség támadási kísérleteit Torbolenél és a Monte Carboline ellen tüzelésünk megghiusította.

A Tonale-szorostól északra levő lejtőnél megkisérelték az olaszok, hogy a genfi lobogóval visszaélve megépítsék drótakadályait mire tüzelünk rájuk.

A doberdói fensíkon élénk aknavető harcok voltak, amelyek az éjszakába is benyúltak.

Délkeleti hadszíntér:

Lényeges esemény nem történt.

(M. S. O.) HÖFER, altábornagy, a vezérkari főnök helyettese

Események a tengeren:

Folyó hó 29-én reggel egy 5. torpedórombolóból és a „Helgoland” cirkálóból álló flottilánk a „Mouge” francia tengeralattjárót megsemmisítette. 2 tisztet és 15 főnyi légénységet elfogott. Azután a durazói kikötőben egy gőzöst és egy vitorlást ágyutúzzal elsüllyesztett több szárazföldi úteget elhallgattatott. Eközben két torpedóromboló aknába ütközött, aminek következtében az egyik a „Lika” elsüllyedt, a „Trislaw” pedig súlyosan megsérült. A tiszték és a légénység legnagyobb részét megmentették. A Trislawot elvontatták, azonban néhány óra múlva el kellett süllyeszteni, mint hogy több, tulyomó erejű elleneségi cirkáló és torpedóromboló az egész flottilla visszavonulási útját fenyegette. Flottilánk visszatért a bázisául szolgáló kikötőbe. A ellenséges hajók között csak a Bristol és Falmouht típusú angol cirkálókat és Bouclier típusú francia torpedórombolókat lehetett világosan felismerni.

(M. E. S.) Flottaparancsokság.

A NÉMET VEZÉRKAR BESZÁMOLÓJA:

A nagy főhadiszállás jelenti:

Berlin, dec. 30.

Nyugati hadszíntér:

Az angolok kísérletei, hogy Lilletől északnyugatra meglepetésszerűen benyomuljanak állásainkba, a december 29-ikére virradó éjjel megghiusultak.

Csapataink kisebb éjszakai vállalkozása Alberttől délkeletre sikerrel járt és néhány tucat angol elfogásával végződött.

A Hartmannsweilerkopfon tegnap visszafoglaltuk a francia kézen maradt árokreszeket.

Egyébként az arcvonal több pontján kedvező megfigyelési viszonyok mellett időnként élénk tűzharcok folytak.

A repülők tevékenysége is mindkét részről igen élénk volt. Egy ellenséges repülőraj megtámadta Werwique és Menin helyiségeket és az ottani vasúti épületeket bombázta. Katonai kár nem esett, azonban hét lakos megsebesült és egy gyermek meghalt.

Cambreyltől északnyugatra légi harcban lelőttünk egy angol repülőgépet.

Keleti hadszíntér:

Schlocktól délre, valamint Linsingen tábornok hadcsoportjának több pontján orosz vadász különítmények előretöréseit visszavertük.

Bothmer gróf tábornok hadseregének osztrák-magyar csapatai jelentékeny orosz erőknél a burkanovi hídfő ellen (a Stripa mellett) intézett támadásait visszaverték. Az ellenség súlyos veszteségein kívül mint egy 900 foglyot veszített.

Balkáni hadszíntér:

A helyzet változatlan.

(M. S. O.) Legfőbb hadvezetőség.

Előfizetési felhívás.

Az „Új Élet” január elsejével főmunkálósának harmadik évfolyamába lép. Lap életében bizonyára nem hosszú idő s nem elég ok nagy öröme. S ha ez alkalommal mégis örülünk, történik ez lapunk elmúlt idejének kellemes visszaemlékezéséből. Elmúltak a kezdet nehézségei, szép, nyugodt munkálkodásba foghattunk, szerény tehetségeinkhez képest szolgáltuk a keresztény olvasóközönséget és a jelekről ítélve, megkedveltettük magunkat.

A lap szerkesztésében soha anyagi célok nem vezettek bennünket, hanem folyton az lebegett szemünk előtt, hogy egy a soproni mint a vidéki közönségünknek keresztény szellemű és irányítól áthatott lappal szolgáljunk, haladásában támogassuk és érdekeit szolgáljuk. Önzetlenül, tisztességes munkával, kitartással, férfias szókimondással, minden személyeskedéstől menten.

Törekvéseinkben és munkálkodásainkban továbbra is szükségünk van t. olvasóink és munkatársaink szíves támogatására, azért tisztelettel kérjük a t. közönséget, olvasóinkat, hogy lapunkra az 1916. január elsejével előfizetni és tehetségükhöz képest új előfizetőket is szerezni sziveskedjék.

Az „Új Élet” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Hirek.

Új évi köszöntő.

Új év! Rád köszöntöm a szívemet, ez a vertarany kupát, amelyben ifjuságom tüzes, gyöngyös bora forrong.

Boldog új év, rád köszöntöm a szívemet. Békességes új év, amelynek jöttén megrepedt a sok durván zörgő vészkolomp, amelynek jöttén a békés egymást megértés gyémánt csengői végtelen harmoniát csilingelnek mindenek lelkébe; amelynek jöttén eláll a könny a gyermekek, hitvesek és anyák veresre sirt szemén; amelynek jöttén keserű könnyünk többé sohse csordul; amelynek jöttén vérünk, rubintos vérünk többé sohse serked; amelynek jöttén ütése emelt kezünk testvéri ölelésre hajlik. Boldog új esztendő terád köszöntöm a szívemet.

És ma áldozatra viszem a lelkemet Te-hozzád, én Uram. Könyörgő, kérő áldozatra. Kérlek, muljék el kemény haragod. Vedd le a vállunkról sujtoló kezéd, mert nehéz a kezéd és gyöngye a vállunk és jaj, megrogyan a térdünk. Oh, Uram, ne engedd, hogy elbukjunk a sárba, piszokba, fürtelembe; oh ne engedd, hogy beszennyeződjünk a kis hitiség sarával; oh ne engedd Uram, hogy hitünk szövetét megtépje a kétségbeesés tövises, tüskés bokra.

Oh addj, Uram, boldog, békességes új esztendőt, nekünk szegény magyaroknak.

A kir. Kuria elnöke Günther Antal, mint hírlík, állásáról lemond. Helyét valószínűn Vavrik Béla tanácselnök foglalja el.

Eljegyzés. Egész Kalmán a Győr-Sopron-Ebenfurti vasut forgalmi tisztje eljegyezte Stark Irma kisasszonyt.

A Vörös Kereszt orosz küldöttsége, mely nagybárára orosz hölgyekből áll, legközelebb városunkba érkezik, hogy az itt levő orosz foglyok sorsáról informálódjék. Ez alkalomból a Schönherrmalombeli és a Festetich majorbéli foglyótábor osztályokat fogják megtekinteni.

Haláleset. Lomoschitz Károly nyugalmazott népiskolai tanító csütörtök éjjel 67 éves korában elhunyt. Lomoschitz Géza járásbírói irodatiszt benne édes atyját gyászolja.

A brennbergi bánya soproni bizottsága szerdán ülést tartott, amelyen Illés Vilmos bányafőmérnök, a város szakkiküldöttje a brennbergi bánya negyedévi bejárásáról tett jelentést. E jelentés szerint a bánya közbiztonsági tekintetben kifogástalan. Szén elég van. Csak a vagonhiány oka annak, hogy a nagymennyiségű szén el nem szállítható. E hiány megszüntetése végett megtették a kellő intézkedéseket és remélhető, hogy e baj is nemsokára megszűnik.

Városunk polgármestere megleghangú fölívásban kéri a város közönségét, hogy ez évben is tekintszen el az újévi köszöntésektől s az erre szánt összeget ajánlja föl a hadba vonult soproni katonák családjaiknak segélyezésére. Ezeket az adományokat átveszik Schwarz Károly, Máhr Árpád könyvkereskedései, Rauhofer István üvegkereskedő, a kaszinó-egyesület, a Royal, Pannónia, Csitkovits, Peck, Heim-féle kávéházak, a déli és győri vasúti vendéglők és a polgármesteri hivatal. A befolyt megváltási összegeket a helyi lapokban nyugtázzák.

Az elesett hősök árvái részére Wildner Oszkár munkatársunk 2 koronát küldött. Átadtuk a polgármesteri hivatalnak.

Hivatalvizsgálat a városházán. A napokban a főispán hivatalvizsgálatot tartott a városházán, amely alkalommal megdicsérte a megfogyatkozott tisztviselőket szorgalmukért.

A Soproni takarékpénztár fuzionálása az angol-osztrák bankkal. A Soproni takarékpénztár folyó hó 28-án tartott rendkívüli közgyűlésében egyhangulag elhatározta az Angol-osztrák bankkal való fuzionálást. Csak Héring Zsigmond ügyvéd, igazgatósági tag szólalt fel ellene, de meg sem várta felszólalásának hatását, beszéde befejezése után azonnal távozott. Szilvász Márton dr. udvari tanácsos, a ki eddig is minden közgyűlésen ez intézmény bővítése és javítása érdekében felszólalt, továbbá Östör József dr. ügyvéd melegen fölkarolták az igazgatóság indítványát. Határozathozatal után a megváltozott alapszabályokat tárgyalta és el is fogadták. A rendkívüli közgyűlés jegyzőkönyvét új tisztben Kovács István dr. ügyvéd, ügyész vezette. Jegyzőkönyvi hitelesítők Szilvász Márton dr. és Östör József dr. voltak.

Lapunk olvasóinak, munkatársainak s jó barátainak boldog új évet kívánunk. Az „Új Élet” szerkesztősége s kiadóhivatala.

Az újévi üdvözlések megváltása címén a polgármesteri hivatalba küldött adományok: Megyesi Schwartz Miklós dr. udvari tanácsos 30, Schármár János 4, Weiler Béla dr. 10, Gallus Jenő 10, Jekel Konrád 4, özv. megyesi Schwartz Miklósné 10, Baán Endre dr. főispán 20, Zügn család 4, Schwarz Ignác dr. 3, Rupprecht Kálmán 2, Hajtó Sándor 2, Schneeberger Zsuzsanna 2, Pósz Lajos 2 koronát, összesen 100 korona. — A domonkos atyák rendháza 10, szerkesztőnk 2 koronát adott át. Az összeget a polgármesteri hivatalba szállítottuk a hadbavonult soproni katonák családjainak segélyezésére.

Vak tüzilárma. Pénteken reggel 1/2 óra tájban megszólalt a várostorony tűzjelző harangja és mintegy 1/2 óra hosszat kongott. Kiderült, hogy a Kurucdombon a katonák szalmaszákokat égettek el, amely körülmény előzetesen nem volt a városnál bejelentve és így a toronyőr a feltörő lángokat jóhiszeműleg pusztító tűznek vélte.

Nők mint házassági tanúk. Minap érdekes házasságot kötöttek a soproni anyakönyvi hivatalban Rátz Péter gyári tisztviselő és Simovátz Anezie urilány. A házasság érdekessége abban áll, hogy tanukul az eddigi szokás eltérőleg, nők jelentek meg; még pedig Tritremmel Oszkárné és Wolf Ignácné.

A füles vendéglős és Hindenburg. Megírtuk annak idején, hogy Mersits J. füles vendéglős Hindenburg tábornoknak nagy tisztelete jeléül néhány üveg kitűnő bort küldött a táborba. Hindenburg megbízásából adjutánsa most köszönte meg táviratilag a szíves küldeményt.

Ullein József házaát árverésen eladták. A Vilmos császár-uti házat Steiner Sándor téglagyáros vette meg 33.000 K-ért, a Deák-téren levőt Rupanovics József 70.000 K-ért, a Csengeri-utcai házat pedig Blum Náthán 24.000 K-ért.

A poralaku marhasó csomagolási módjának ideiglenes megváltoztatása, illetve e sónem 5 és 25 kilogramos mennyiségekben való csomagolásának felfüggesztése tárgyában 1915. évi február hó 11-én 7806 és március 22-én 30546. szám alatt kiadott rendeleteinek hatályát a kir. pénzügyminiszter meghosszabbította, mihez képest emez időpontig e rendeletek intézkedései az eddigi módon alkalmazandók lesznek azzal az eltéréssel, hogy a rendeletekben említett 1914/1915. évi sóártáblázatban megállapított marhasó árak értendők. Megjegyeztetik, hogy az 1916. év folyamán a poralaku marhasónak 50 kilogrammos mennyiségekben való csomagolásához az 1915. évben használt pamutzsákok mellett, illetve azok helyett, esetleg hasonló kivitelű lenzsákok fognak alkalmaztatni, melyek minden tekintetben ugyanugy lesznek kezelendők, mint a pamutzsákok.

Lakompak. Meleg, családias jellegű kis ünnepély keretében folyt le december 23-án hadiárvaik és az ünnepekre hazajött hőseink karácsonyi megajándékozása, melyet néhány nemeslelkű adakozó páratlan jószívűsége tett lehetővé. Az árvák és özvegyek imája, a hősök hálás köszönete legyen a jótévedő áldozatkészségének jutalma. — December 26. és 27-én minden tekintetben sikerült háborus-karácsonyi színelőadást rendeztünk. A szüneteket lelkes és buzgó főtanítónk által rendezett zeneszámok igen kellemesen töltötték ki. A tiszta jövedelem háborus játékonysági célokra lesz fordítva.

Örökimádás című hitbuzgalmi havi folyóirat legújabb száma rendkívül dus és érdekes tartalommal jelent meg. E valóban életrevaló folyóirat a Központi Oltáregyesület (Budapest, IV. ker., Üllői-ut 77.) kiadásában jelenik meg s előfizetési ára egy évre csak 3 korona. Ajánljuk t. előfizetőink pártfogásába.

Hajózó csatorna Pozsony és Győr között. Tudvalevőleg a háború előtt hajózási csatornát terveztek. Az előmunkálásokat most a miniszter utasítására újra megkezdik, illetve folytatják. A terveket az alispán január 1-től 13. napjáig teszi közzemlére.

Törvényszék. Mult év augusztus havában Lipkovits Jakab kelénpataki lakos gombát hozott az erdőből és elkészítés végett átadta leányának Dihanits Silvesternének. A gombák élvezetétől azután három gyermeke: a 13 éves Tamás, a 8 éves Sándor és az 5 éves Bódog rosszul lettek. Szüleik csak a harmadik napon hittak orvost, mikor állapotuk már válságosra fordult s ennek sem mondták meg a megbetegedés okát. Nemsokára rá a gyermekek meghaltak. Szerdán tárgyalta ezt az ügyet a törvényszék. Dihanits Szilveszternét mulasztása miatt egy heti elzárásra ítélte, Dihanits Szilveszter apát és Lipkovits Jakab öregapát felmentette. Az ítélet jogerős.

Szellemeskedések.

Az állomáson. Öregasszony: (a huszárokhoz) Nem Szerkiából jönnek?

Huszár: De onnan.

Öregasszony: Nem tudják, hogy azokat, akik a mult héten mentek, elvitték-e már a verekedésbe?

Huszár: Már agyon is verték őket!

Öregasszony: Nem tréfa ám a dolog! Az én fiam is köztük...!

Huszár: Az mindegy!

Öregasszony: Nem magukkal volt ám. A hetvenhatos bakákkal volt.

Huszár: No azokat meg mind agyonverték!

Öregasszony: Ó jaj akkor az én szomorú anyai szívemnek! (S hogy a huszárok nevetnek, megvigasztalódva): Az én Istenem áldja meg őket ezér' a nevetésér'! Ugy-e, hogy csak teréfa vót az egész?

A régi iskolamesterek közt humorista volt az öreg T. N-ben. Mókás, jókedvű ötletei és találó feleleteivel kartársainak sok derült órát szerzett. Előljáróival szemben is mindig győzedelmesen érvényesítette humorát, még akkor is, mikor a szituáció igen megfontolandónak látszott. Egy nap az öreg T. osztályába lép a tanfelügyelő és rémülve látja, hogy az utóbbi mint fáradt azon, hogy az egyik tanítványába az életbölcsestől oly módon belekényserítse, mint azt az iskolai hatóságok egyáltalán tiltják, vagy csak a legdurvább kifogások alkalmával az egész kollégium és az igazgató jelenlétében volt megengedve. Előljárójának megütközésére és nem kis bosszúságára azonban T. nyugodtan tovább naspángol, mintha a tanfelügyelő ur jelen sem volna és a végén még megbizta a bömbölő suhancot — mintegy trompful a hatósági előírásokkal szemben — mesélje el otthon az anyjának, hogyan járt. Természetesen a tanfelügyelő megragadta az alkalmat, emelkedett hangon a „kolléga urat” felvilágosítani, hogy nincs joga tanítványán ilyen

végrehajtást eszközölni és azt a tanfelügyelő ur, magas hivatali főnökének jelenlétében lefolytatni. Azonban az egész dorgatorium T. barátunkra igen kevés benyomást látszott tenni és arra a tanfelügyelő kérdésére, mi történjék akkor, ha az anya hozzá, a tanfelügyelőhöz panasza jön, T. lakonikusan feleli:

„Kidobni, tanfelügyelő ur!”

„És ha aztán az apa jön és magát bepanaszolja?”

„Az nem fog jönni, tanfelügyelő ur, az apa én vagyok.”

Azon naptól kezdve az öreg T. kartársaitól „az apa” dísznevet kapta és „az apa én vagyok” mindig nagy derűtséget idéz köztük elő.

Alig lesz valaki, aki gyermekeivel a kedvelt kártyajátékot, a „fekete Péter”-t ne játszotta volna, és aki magáról a Fekete Péterről valamit ne tudna. Nikoll Péter, „Schwarz Peter”-nek nevezve, leggonoszabb fajtájú rablóvezér volt. Meklenburgban 1771-ben született és már fiatal korában nagy csibész volt; későbbi éveiben rablóvezérségig vitte, ki mindig erős bandát tartott maga mellett. Megszámlálhatatlan gaztett lett az ő vezetése mellett elkövetve. Az egész tartomány felélékezett, mikor hire kelt, hogy „Fekete Péter” és cinkostársai hurokra kerültek. 1817. évi június hó 13-án Glückstadtban hat társával lefejeztetett, a többiek életfogytiglan bebörtönöztettek.

Szerk. és kiadóhivatali üzenetek.

Z. T. Kelénpatak. A nagyon-nagyon b. u. é. hasonlóval viszonzzuk. Az összeget köszönettel nyugtázzuk.

Özv. N. Istvánné. Iván. Az összeget 1916. III. 30-ig terjedő időre köszönettel nyugtázzuk. A b. u. é. viszonzjuk.

L. I. Nagykanizsa. Előfizetése 1916. jan. 31-ig.

S. J. Győr. Előfizetése 1917. III. 30-ig; K. H. Sopron-horpács. Előfizetése 1916. jun. 30-ig rendezve van.

— P. Sz. F. Kassa. Szíveskedjék még egyszer megírni, hová is küldjük még a lapot Kassán kívül. Köszönjük fáradozásait.

Horváth József

hatós. enged. közvetítő-, cseléd-szerző-intézet és pincérügynök.

Sopron. Uj-utca 6. sz. Telefon 222.

Közvetitek eladást és vevést, házakat, birtokokat, vendéglőket, löwereket, kerteket, lakásokat és mindennemű személyzetet. — Tartok egyszersmind egy lakáshirdetőt kiadó lakásokra.

Soproni Takarékpénztár

SOPRON

Széchenyitér 19. szám

Alapított 1842.

Felek részére nyitva d. e. fél 9-től 12-ig, délután 3-tól 5-ig.

Fiók: Ruszt
Ferenc József-tér

Betétek takarékkönyvecskékre és folyószámlára

Jelzálogkölcsonök

Előleg értékpapírokra

Váltó elszámítás

Tőzsdei megbízások

Sorsjegyek, külföldi pénznemek

Az összes bankügyekben legelőnyösebb kiszolgálás.

Safekasszák bérbeadása.